

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۵۱

تاریخ ۷۵/۱۱/۱۹

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۵۲۳۹/۸۲۳۰۹ مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۲۴ دولت
در خصوص موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری فیلیپین که در جلسه علنی روز
یکشنبه مورخ ۱۳۷۵/۶/۱۸ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب
رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت
بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
می گردد. /

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

(Handwritten signature)

بسم الله

لایحه موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین

ماده واحده - موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین مشتمل بر یک مقدمه و (۱۵) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می‌شوند با ابراز تمایل به توسعه و تحکیم بیشتر و تنوع روابط تجاری برپایه برابری، حفظ منافع و احترام متقابل در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱- مبادلات بازرگانی بین طرفهای متعاقد و قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی طرفهای متعاقد در چهارچوب این موافقتنامه مشمول قوانین، قواعد و مقررات جاری طرفهای متعاقد در دو کشور خواهد بود.

ماده ۲- طرفهای متعاقد در مورد کالاهای مشابهی که مبدا آن کشور ثالث بوده و یابه آن کشور صادر می‌شود و همچنین کشتیهایی که در انجام این فعالیتها دخیل می‌باشند رفتاری نامساعدتر اعمال نخواهند نمود و این رفتار به‌ویژه در موارد ذیل نسبت به یکدیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ۲ -

اعمال خواهد شد:

- الف - هرگونه حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هزینه‌ها از جمله شیوه وضع آنها برصادرات یا واردات یا در رابطه با آن.
- ب - قواعد و تشریفات مربوط به ترخیص کالا.
- ج - صدور مجوزهای صادرات و واردات.
- د - اقدامات غیر تعرفه‌ای همچون موانع فنی قانونی درارتباط با تجارت مانند قرنطینه، شرایط سلامت و بهداشت و موارد مشابه.
- ه- کشتیها و هواپیماهای حامل کالای تجاری درمورد ورود، توقف و خروج آنها از بندر یا فرودگاه کشور طرف مقابل براساس قوانین، قواعد و مقررات جاری درکشور یادشده.
- و - کشتیها و هواپیماهای حامل کالای تجاری هریک از طرفهای متعاقد دیگر که در معرض خطر قرار می‌گیرند باید اجازه پناه‌گرفتن در نزدیکترین بندر یا فرودگاه طرف متعاقد دیگر را داشته و اینگونه وسایل حمل و نقل از رفتار دوستانه، مساعدت و حمایت برطبق قوانین، قواعد و مقررات و کنوانسیونهای بین‌المللی جاری در کشورهای طرفهای متعاقد برخوردار گردند.

ماده ۳- مفاد ماده (۲) درموارد ذیل نافذ نمی‌باشد.

- الف - ترجیحات ویژه یا سایر امتیازات اعطاشده به وسیله هریک از طرفها به واسطه الحاق آن در ترتیبات منطقه‌ای یا ناحیه‌ای، اتحادیه‌های گمرکی یا منطقه آزاد تجاری یا اقدامات که منجر به تشکیل اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد تجاری می‌شود.
- ب - تعرفه ترجیحی یا سایر امتیازاتی که هریک از طرفهای متعاقد برای تسهیل تردد مرزی اعطا می‌نمایند یا ممکن است اعطا

بسم الله تعالی

- ۳ -

نمایند.

ج - تعرفه ترجیحی ویژه یاسایر امتیازاتی که هریک از طرفها برای کشورهای در حال توسعه تحت هرنوع برنامه گسترش تجاری یا همکاری اقتصادی که طرف دیگر متعهد عضو آن نباشد اعطا می کند.

ماده ۴- هیچیک از مواد این موافقتنامه نباید به صورتی تعبیر شود که مانع اتخاذ یا اعمال اقدامات ذیل توسط طرفهای متعهد باشد:

الف - لزوم حفظ وضعیت تراز پرداخت.

ب - لزوم محافظت از بهداشت عمومی، اخلاق، نظم عمومی و امنیت ملی.

ج - لزوم جلوگیری از وارد آوردن لطمات به صنایع داخلی یا تهدید آنها قابل انتساب به تجارت از هریک از طرفهای متعهد.

د - لزوم حمایت از زندگی یا سلامتی انسانها، حیوانات یا نباتات در مقابل امراض، آلودگی و سایر تهدیدات مربوط.

ه- در رابطه با قاچاق مواد مخدر، تسلیحات، مهمات، ابزار جنگی یا قاچاق سایر مواد دیگری که مستقیماً یا غیرمستقیم به منظور تامین یک واحد نظامی بکار برده می شوند.

و - در ارتباط با مواد قابل شکاف (هسته ای) و منابع آن یا فرآورده های فرعی رادیواکتیو آن به جز مواردی که برای منظور پزشکی مورد نیاز می باشد.

ماده ۵-

۱- کلیه پرداختهای ناشی از معاملات تجاری بین دو کشور با ارز آزاد قابل تسعیر در چهارچوب مقررات ارزی وسایر قوانین،

بسمه تعالی

- ۴ -

قواعد و مقررات جاری در کشورهای مربوط انجام خواهد گرفت.
۲- پرداختهای بین دو کشور نیز میتواند از طریق سایر ترتیبات پرداخت در چهارچوب قوانین و مقررات جاری در کشورهای مربوط انجام شود.

ماده ۶- به منظور توسعه و گسترش هرچه بیشتر فعالیتهای بازرگانی بین دو کشور طرفهای متعاقد برطبق قوانین، قواعد و مقررات جاری در هر یک از دو کشور امور ذیل را مجاز، تشویق و تسهیل خواهند نمود:

الف - دیدار بازرگانان، تجار، گروهها و هیاتهای تجاری در قلمرو هر یک از دو کشور.

ب - همکاری نزدیک بین اتاقهای بازرگانی دو کشور و در صورت امکان تشکیل اتاق بازرگانی مشترک.

ج - ترتیب، تسهیل و برگزاری سمینار و کنفرانس برای آشنایی مردم، تجار و بازرگانان دو کشور در زمینه موقعیتهای اقتصادی و بازرگانی هر یک از طرفها.

د - ترتیب و برگزاری نمایشگاه اختتامی با حق فروش کالا در چهارچوب ترتیباتی که توسط طرفهای متعاقد توافق خواهد شد.

ه- شرکت در بازار مکاره بین المللی متشکله در قلمرو دو کشور.

ماده ۷- به منظور ایجاد تسهیلات و توسعه تجارت کالا و خدمات و کسب اطلاعات بازرگانی موجود در دو کشور، هر یک از طرفهای متعاقد اجازه تاسیس مرکز تجاری یا دفتر نمایندگی تجاری در قلمرو خود را به طرف متعاقد دیگر خواهد داد.

بسمه تعالی

- ۵ -

ماده ۸- طرفهای متعاقد تسهیلات لازم را برای ترانزیت کالای متعلق به هریک از دو طرف متعاقد از طریق قلمرو خود به کشور یا کشورهای ثالث فراهم خواهند نمود.

ماده ۹-

۱- هریک از طرفهای متعاقد اقدامات لازم را برطبق قوانین و مقررات جاری در کشور خود برای ایجاد تسهیلات جهت واردات نمونه‌های تجاری و مواد تبلیغاتی و همچنین نمایش آنها در نمایشگاه و بازار مکاره به عمل خواهد آورد.

۲- معافیت از حقوق گمرکی، سودبازرگانی و سایر عوارض مشابه مربوط به اقلام و نمونه‌ها به قصد نمایش در نمایشگاه و بازار مکاره تابع قوانین و مقررات کشوری است که نمایشگاه در آن برگزار می‌شود.

ماده ۱۰-

۱- به منظور اجرای این موافقتنامه و در راستای گسترش روابط تجاری و اقتصادی بین دو کشور، طرفهای متعاقد نسبت به تشکیل کمیته مشترک روابط اقتصادی و تجاری موافقت می‌نمایند.

۲- کمیته مشترک به‌طور متناوب در پایتخت‌های دو کشور و با توافق طرفها جلسات خود را برگزار خواهد نمود.

۳- کمیته مشترک روابط تجاری و اقتصادی وظایف ذیل را خواهد داشت :

الف - بررسی اجرای این موافقتنامه.

ب - مطالعه امکانات گسترش و متنوع ساختن هرچه بیشتر روابط تجاری بین دو کشور.

ج - ارائه توصیه‌هایی به منظور حل به‌موقع مسائلی که احتمالا

بِسْمِ اللَّهِ

- ۶ -

درطول اجرای این موافقتنامه بروز خواهد نمود.

د - بررسی امکانات جهت نیل به روند متوازن در تجارت
دوجانبه.

ه- مبادله اطلاعات درباره تغییرات حاصل شده در قوانین و
مقررات تجارت خارجی که توسط طرفهای متعاقد اعمال میشود.

ماده ۱۱- طرفهای متعاقد به منظور توسعه مناسبات تجاری،
اشخاص حقیقی و حقوقی کشور خود را جهت انعقاد قراردادهای
تجاری از قبیل بایک، تجارت متقابل و تشکیل شرکتهای تجاری
مشترک و همچنین مشارکتهای تجاری طویل‌المدت معرفی و تشویق
خواهند نمود.

ماده ۱۲- اتباع، سازمانها و شرکتهای دولتی و خصوصی هر یک
از دو کشور قادر خواهند بود که به کلیه دادگاههای کشور دیگر
براساس قوانین و مقررات جاری آن کشور دسترسی داشته باشند.
اختلافات مربوط به تجارت بین‌اتباع، سازمانها و شرکتهای دولتی
و خصوصی هر یک از طرفهای متعاقد به دادگاه ذیربط مالحه دو کشور
ارجاع خواهد شد. آنها از مومنیت بیگردد قانونی یا اجرای حکم یا
مسئولیت دیگری در خصوص معاملات تجاری برخوردار نبوده و مدعی
آن نخواهند شد.

تعالیه

- ۷ -

ماده ۱۳- در صورت بروز هرگونه اختلاف یا مسأله‌ای در رابطه با اجرای این موافقتنامه هرکدام از طرفهای متعاقد بدوا از طریق مجاری سیاسی یا دوستانه نسبت به حل مسایل یارفع اختلافات سعی خواهند نمود. لیکن چنانچه نتوان اختلافات فیمابین را از طریق روابط دوستانه یا مجاری سیاسی حل و فصل نمود اینگونه اختلافات به مرجعی بین‌المللی با اختیار حکمیت مورد قبول طرفهای متعاقد ارجاع خواهد شد.

ماده ۱۴- مفاد این موافقتنامه حتی پس از اختتام آن در مورد کلیه قراردادهای تجاری منعقد شده در زمان اعتبار این موافقتنامه که در زمان انقضای آن به‌طور کامل اجرا نگردیده است اعمال خواهد شد.

ماده ۱۵-

۱- این موافقتنامه از تاریخ مبادله یادداشتهای رسمی مبنی بر تایید تصویب آن بر طبق مقررات قانون اساسی دو کشور لازم‌الاجرا خواهد بود.

۲- این موافقتنامه برای مدت ۵ سال اعتبار خواهد داشت و بعد از این مدت خود بخود برای دوره‌های یکساله متوالی تمدید خواهد شد مگر اینکه ۶ ماه قبل از پایان دوره آن مراتب فسخ یا آغاز مذاکرات مجدد توسط هریک از طرفهای متعاقد به‌صورت کتبی اعلام گردد.

بسم الله تعالی

- ۸ -

۳- این موافقتنامه در دونسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردیده است که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار میباشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

این موافقتنامه در تاریخ بیستم اسفندماه ۱۳۷۳ (یازدهم مارس ۱۹۹۵) در تهران در دونسخه اصلی تنظیم گردیده است.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری فیلیپین	دولت جمهوری اسلامی ایران
رزالینواس - ناوارو	یحیی آل اسحاق
وزیر صنعت و تجارت	وزیر بازرگانی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج به تمویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
